

at gaa paa de Gader, som de selv gennem deres Skatter ere med til at vedligeholde, og kun ønskede at benytte deres grundlovmæssige Ret til at holde Møder og udtale sig, saaledes som de nu en Gang have Lyst til at udtale sig.

Politiet er her optraadt paa en Maade, som er i den skarpeste Modstrid med den Maade, hvorpaa Politiet bør og skal optræde overfor Befolkningen. Det er en Optræden, som i Virkeligheden genkalder Mindet fra Firserne, fra Provisoricaarene, hvor Regeringen med Estrup, Ravn og Scavenius, eller hvem det nu var, der stod i Spidsen for Regeringen, kuede og knægtede Befolkningen med provisorisk Politie, med Gendarmen, med alt det, som vi godt huske. De allerfleste, der ere her til Stede, ville kunne huske, hvorledes Regeringen sendte Politiet paa Nakken af Folk, hvorledes den oprettede provisoriske Dommerembeder og Kommissionsdomstole o. s. v., alt sammen for at kue og knægte den Befolkning, som rejste sig mod denne Regering og søgte at faa den sat fra Magten. At det i Virkeligheden var et fuldkomment Voldsregimente, som den Gang blev gennemført, tror jeg ogsaa, i hvert Fald alle de, som nu kalde sig Venstre-mænd, ville indrømme. Det kom i den Grad stærkt frem, at Befolkningen rejste sig imod Voldsregimentet, saaledes at det efterhaanden lykkedes at kaste de Magthavere til Side, som den Gang sad og administrerede Samfundet. Jeg husker meget godt den Tid, jeg husker Jyderupslaget og Holstebroaffæren og alle disse Affærer, hvor Politiet begik den ene Voldshandling efter den anden. Jeg tør for mit Vedkommende sige, at var der noget, som bidrog til at indgyde mig Afsky for det daværende Regimente, var det netop den Slags Affærer, som jeg i min første Ungdom oplevede, hvor jeg havde Lejlighed til at se, hvor vilkaarligt man optraadte, og hvorledes man bøjede Retten til Fordel for den ene Part og til Skade for den anden. Jeg mener, at det i Virkeligheden er noget lignende, som her er begyndt at vise sig igen; det er Aanden fra Provisoriet Dage. Men det falder maaske rigtig godt i Traad med den reaktionære Udvikling, som vi ere i Færd med at gennemgaa her i Landet, med den Tilbagegang i demokratisk Tænkemaade og demokratisk Opfattelse, som gør sig gældende rundt omkring, hvor det viser sig, at Venstre gør Højres Gerninger om igen, tænker Højres Tanker, kæler for Militarismen og i det hele

taget bærer sig ad, som deres egne Modstandere bar sig ad den Gang. Vi for vort Vedkommende ønske at protestere mod, at den Aand rejser sig igen. Raabe vi ikke Vagt i Gevær, forlange vi ikke, at der i Tide tages Reb i Sejlene, vil det vise sig, at den fuldkomne Reaktion en skønne Dag er over os, og hvorledes vi saa faa den afkastet, bliver et andet Spørgsmaal. Vi ønske, som sagt, at protestere, vi ønske at raabe Vagt i Gevær, ønske at vise Befolkningen, at den maa være parat til i Tide at afslaa et saadant Angreb.

Der havde efter min Mening været god Grund for den højtærede Justitsminister til at egen Drift at skride ind under disse Begivenheder og iværksætte en Undersøgelse af det, der fandt Sted. Thi der foreligger efter mit Skøn en lang Række af virkelig grove Myndighedsmisbrug fra Politiets Side, som burde have været undersøgt, medens Tilfældene endnu vare friske. Nu er det maaske vanskeligere at iværksætte en saadan Undersøgelse, men jeg tror dog, at den vilde kunne give et Resultat. Der staar i Loven om en Omordning af Københavns Politie af 11. Februar 1863 § 15: „Enhver, som er ansat ved Politiet, skal stedse i sin Færd mod Folk, med hvem han i sin Tjeneste kommer i Berøring, undgaa al Uhøflighed samt vise Besindighed og Maadehold“. Lignende Bestemmelser findes i Loven om Politiet udenfor København af 4. Februar 1871, hvor der først staar nøjagtig den samme Regel, og saa tilføjes der: „For Overtrædelse af denne Forskrift og særlig for fremfusende eller letsindige Anholdelser eller lignende Anvendelse af den i §§ 9—11 omtalte Myndighed, saavel som for mindre Tjenesteforseelser i Almindelighed, kan Politiets underordnede Personale ved Dom eller ved Politimesterens Resolution anses med Lønningsafkortning indtil $\frac{1}{12}$ af den aarlige Pengeløn, Bøder indtil 20 Rd. eller Suspension indtil 3 Maaneder. Med Hensyn til egentlige Misbrug af Myndighed og ulovlig Anvendelse af Magt komme Straffelovens Bestemmelser til Anvendelse“. Der foreligger her, som jeg sagde før, efter min Mening ganske utvivlsomt en Række af Myndighedsmisbrug fra Politiets Side, som burde tages op til Undersøgelse, og hvis det viser sig, at min Opfattelse er rigtig, bør der skrides ind. Saadanne Myndighedsmisbrug bør ikke gaa upaatalte hen. Hvis vi undlade at paatale dem, risikere vi, at Politiet en skønne Dag i endnu højere Grad opkaster sig til Herre